

Wrocław, 24 marca 2003 roku.

WK.0913/125/K-70/02

**Pan
Stanisław Ejnik
Burmistrz Miasta**

**ul. Żymierskiego 49
58-573 Piechowice**

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zmianami) przeprowadziła w okresie od 25 listopada 2002 r. do 7 lutego 2003 r. kontrolę kompleksową gospodarki finansowej Gminy Piechowice.

Szczegółowe ustalenia zawiera protokół podpisany bez zastrzeżeń 7 lutego 2003 r. przez Stanisława Ejnika – Burmistrza Miasta i Halinę Kruszyk – Skarbnika Miasta Piechowice.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że w czasie trwania kontroli - na wniosek kontrolujących - zostały podjęte działania, które doprowadziły do wyeliminowania niektórych nieprawidłowości i uchybień stwierdzonych w czasie kontroli.

Regulamin Organizacyjny Urzędu Miasta w Piechowicach przyjęty Uchwałą Nr 60/XI/95 Rady Miejskiej z dnia 28 marca 1995 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta w Piechowicach był nieaktualny w zakresie: wewnętrznej struktury organizacyjnej Urzędu, zadań poszczególnych komórek i samodzielnych stanowisk oraz schematu organizacyjnego Urzędu. Nie określono w nim stanu zatrudnienia w kontrolowanej jednostce. W czasie kontroli opracowano i w dniu 3 lutego 2003 r. przedłożono aktualny Regulamin Organizacyjny Urzędu Miasta Piechowice, wprowadzony Zarządzeniem Nr 6/2003 Burmistrza Miasta z dnia 20 stycznia 2003 roku.

Podmioty gospodarcze wykazywały grunty związane z działalnością gospodarczą jako pozostałe, przez co stosowały niższą stawkę podatku od nieruchomości. Jeszcze w trakcie kontroli Burmistrz Miasta wydał decyzje określające wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości według właściwych stawek podatku.

Nieprawidłowości i uchybienia wystąpiły w niżej wymienionych segmentach gospodarki finansowej:

W zakresie wykonywania kontroli wewnętrznej

Instrukcja kontroli wewnętrznej i obiegu dokumentów finansowo-księgowych wprowadzona Zarządzeniem Nr 2/99 Burmistrza Miasta z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zmian do instrukcji kontroli wewnętrznej i obiegu dowodów finansowo-księgowych oraz zakładowego planu kont, obowiązująca od 1 stycznia 1999 r., opracowana została w oparciu o nieaktualne obecnie przepisy prawa, to jest w oparciu o uchwałę Nr 57 Rady Ministrów z 23 maja 1983 r. w sprawie wykonywania

kontroli przez organy administracji państwowej, które utraciło moc z dniem 30.03.2001 r. oraz rozporządzenie Rady Ministrów z 02.05.1991 r. w sprawie praw i obowiązków głównych księgowych budżetów, jednostek, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych, które utraciło moc z dniem 01.01.2001 roku. Ponadto instrukcja ta była nieaktualna w części dotyczącej gospodarki kasowej, gospodarki drukami ścisłego zarachowania, zasad ewidencji finansowo – księgowej i wykazu posiadanych programów komputerowych. W czasie kontroli uaktualniono wykaz programów komputerowych Zarządzeniem Burmistrza Nr 10/2002 z 3 grudnia 2002 r. w sprawie zmian do instrukcji kontroli wewnętrznej obiegu dowodów finansowo – księgowych, skreślając program „Komunikacja” i wprowadzając programy: „Działalność gospodarcza”, „Dodatki mieszkaniowe”, „Lex”, „Ewidencja środków trwałych”.

W zakresie sprawozdawczości budżetowej

W sprawozdaniu Rb – PDP z wykonania podstawowych dochodów podatkowych i Rb – 27 S z wykonania planu dochodów budżetowych za okres od początku roku do dnia 30 czerwca 2002 r. w zakresie skutków udzielonych przez gminę ulg, odroczeń, umorzeń, zwolnień i zaniechania poboru podatków zaniżono skutki w podatku od nieruchomości o 6.930,34 zł, co było niezgodne z przepisami §3 ust.1 pkt 10 Instrukcji, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. Nr 24, poz. 279). Stanowiło to niedopełnienie przez Zarząd Miasta obowiązku wynikającego z przepisów § 10 pkt 1 i 2 powołanego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

Kontrolą objęto przeprowadzenie przetargu nieograniczonego dla zamówienia publicznego na prowadzenie bankowej obsługi budżetu Gminy Piechowice. Prace komisji przetargowej oraz protokół postępowania o udzielenie zamówienia zatwierdził w dniu 2.03.2001 r. Burmistrz Miasta. Dopiero po trzech dniach od dokonaniu wyboru BGŻ, Burmistrz Miasta zwrócił się do trzech oferentów (pismo z 2.03.2001 r.) o dostarczenie do dnia 7.03.2001 r. pisemnego oświadczenia (zgodnie z wymogami art. 22 ust. 5 ustawy o zamówieniach publicznych) czy pozostają w stosunku dominacji lub zależności z pozostałymi uczestnikami postępowania, zamawiającym oraz osobami występującymi po stronie zamawiającego. Po otrzymaniu tych oświadczeń, w dniu 7.03.2001 r. zawiadomiono oferentów o tym, że w dniu 7.03.2001 r. został rozstrzygnięty przetarg na rzecz BGŻ, podczas gdy przetarg faktycznie został rozstrzygnięty w dniu 27.02.2001 roku. Ogłoszenie wyniku postępowania, sporządzone na druku ZP-150, nie posiadało daty zatwierdzenia.

W zakresie dochodów budżetowych

Podmioty gospodarcze (o numerach kont: 53, 61 i N001102) wykazywały grunty związane z działalnością gospodarczą jako pozostałe, przez co stosowały niższą stawkę podatku od nieruchomości, co było niezgodne z przepisami art. 5 ust. 3 ustawy z 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 9, poz. 31 ze zm.). Skutkiem tego było uszczuplenie podatku od nieruchomości o kwotę **22.807,20** zł w 2001 roku i o kwotę **23.654,50** zł w 2002 roku.

Jeszcze w trakcie kontroli Burmistrz Miasta wydał decyzje określające wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości według właściwych stawek podatku.

Nie zostały naliczone i pobrane odsetki ustawowe z tytułu nieterminowych wpłat podatku od nieruchomości w kwocie **37.528,30 zł**. Stanowiło to niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 53 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 ze zm.). W trakcie kontroli organ podatkowy wydał decyzję ustalającą odsetki za zwłokę w kwocie 634,30 zł na zaległości podatkowe za 2001 rok i w kwocie 501,30 zł na zaległości podatkowe 2002 roku oraz przerachowano uiszczone wpłaty na należność główną i odsetki od nieterminowych wpłat w kwocie 368,40 zł. Do zakończenia kontroli nie zostały podjęte działania mające na celu pobranie od podatnika o numerze konta 59 odsetek w kwocie **10.515,40 zł** od nieterminowych wpłat podatku w 2001 roku oraz w kwocie 25.508,90 zł w 2002 roku.

Nieterminowo wystawiono decyzje określające należny podatek od nieruchomości i od środków transportowych pięciu podatnikom (61, 65, D005218, D002214 i N001672) na 21 objętych kontrolą. Cztery decyzje zostały wydane w okresie między czwartym a dziesiątym miesiącem od daty powstania obowiązku podatkowego, co wpłynęło na wydłużenie terminu płatności, a w jednym przypadku decyzja zmniejszająca wymiar podatku w 2001 roku w kwocie 15.166,10 zł została wydana po upływie 13 miesięcy od zbycia nieruchomości. Wobec braku odpisania należności w terminie ustawowym, zawyżony został stan zaległości na dzień 31.12.2001 roku o tę kwotę.

Stwierdzono różnice pomiędzy powierzchnią budynków podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w 2001 i 2002 roku, podaną w wykazie nieruchomości przez podatnika o numerze konta 205, a wynikającą z aktów notarialnych sprzedaży tych nieruchomości w dniu 6 grudnia 2002 roku. Zgodnie z aktami notarialnymi, podatnik w okresie 11 sierpnia 2000 roku - 6 grudnia 2002 roku był właścicielem budynków o powierzchni większej o 192,01 m² niż wynikało to z decyzji wymiarowych za 2001 i 2002 rok.

Ustalenia powyższe wskazują na brak przeprowadzania szczegółowych czynności sprawdzających przez pracowników organu podatkowego, do których zobowiązują art. 272, art. 274 i art. 281 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa.

Nie dokonywano właściwego księgowania w sytuacji, gdy wpłaty podatnika o numerze konta 59 nie pokrywały zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę. Wpłat tych nie zaliczano proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek. Naruszono tym przepisy art. 55 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa.

Pomimo wysokiego stanu zaległości w podatku od nieruchomości od osób prawnych i osób fizycznych (30,1% należności z tego tytułu) oraz w podatku od środków transportowych (107,8% należności z tego tytułu), nie były podejmowane w pełnym zakresie czynności w celu windykacji zaległości, co stwierdzono w odniesieniu do 8 podmiotów gospodarczych w 2001 i 2002 roku z 16 wytypowanych do badania. Upomnienia i tytuły wykonawcze były wystawiane bez zachowania terminów określonych przepisami §§ 2, 3 i 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 137, poz. 1541).

Rada Miasta Piechowice nie podjęła uchwały określającejienne stawki opłaty targowej, nie zarządziła poboru opłaty targowej w drodze inkasa oraz nie określiła inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso. Nie dopełniono zatem obowiązku wynikającego z art. 19 pkt 1 lit.a i pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W latach 1998 - 2002 Gmina Miejska Piechowice nie uzyskiwała wpływów z opłaty targowej.

Od inkasentów opłaty miejscowej nie egzekwowano obowiązku terminowej wpłaty do Urzędu zainkasowanych kwot - wynikającej z treści zawartych umów. W czasie kontroli Urząd wystąpił do inkasenta PTPH „Las” w Piechowicach o rozliczenie z tytułu pobranej opłaty miejscowej, zgodnie z zawartą w dniu 1 marca 2002 r. umową na pobranie opłaty miejscowej.

Pierwszą opłatę za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, w czterech przypadkach na siedemnaście objętych kontrolą, pobrano po terminie wydania zezwolenia, co było niezgodne z przepisami art.11¹ ust. 5 powołanej ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi. Obliczanie wpłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, należało do obowiązków inspektora ds. ewidencji ludności, dowodów osobistych i spraw wojskowych.

W zakresie wydatków bieżących

W zakresie wydatków na podróże służbowe stwierdzono brak objęcia ewidencją wszystkich poleceń wyjazdu służbowego. Rozliczano koszty podróży służbowych: w czasie i miejscu niewskazanym w poleceniu wyjazdu służbowego, na podstawie poleceń wyjazdu służbowego, w których nie określono celu wyjazdu, bądź określono jako „służbowy” albo „spotkanie”, bez podpisu zlecającego wyjazd. Brak było oświadczeń pracowników o posiadaniu lub nie ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje – w przypadku odbywania podróży służbowych odbywanych innymi środkami transportu niż samochód prywatny, co naruszało przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. nr 69, poz. 454 ze zmianami) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju (Dz.U. Nr 151, poz. 1720 ze zmianami).

W 2001 roku wypłacano pracownikowi ryczałt z tytułu używania pojazdów do celów służbowych bez pomniejszenia jego kwoty o jedną dwudziestą drugą za każdy roboczy dzień nieobecności z powodu urlopu i podróży służbowych trwających co najmniej 8 godzin, co naruszało przepis § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 26 marca 1998 roku w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz.U. Nr 41, poz. 239 ze zmianami), czym zawyżono łącznie kwotę wypłaconych ryczałtów o 77, 35 zł. Na powyższą

nieprawidłowość wskazywano podczas poprzedniej kontroli kompleksowej. W czasie kontroli, w dniu 31.01.2003 r., kwotę 77,35 zł potrącono z ponownie przyznanego od 19.11.2002 r. ryczału na dojazd.

W wyniku kontroli rozliczenia rozchodu biletów MZK stwierdzono, że ewidencja prowadzona była nieprawidłowo od sierpnia 2001 r. do czasu kontroli, bowiem nie odnotowano w zeszycie przychodu biletów ani nie sumowano rozchodu.

Wydatek z tytułu opłaty za seminarium zaliczono do § 4410 – Podróże służbowe krajowe, zamiast do § 4300 – Zakup usług pozostałych, co było niezgodne z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 18 lipca 2000 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz.U. Nr 59, poz. 688 ze zmianami).

W zakresie gospodarowania zakładowym funduszem świadczeń socjalnych stwierdzono przyznanie w 2001 roku bonów towarowych dla wszystkich osób (25 pracowników oraz 9 rencistów i emerytów) w jednakowej wysokości (2 bony po 50 zł), co naruszało przepis art. 8 ustawy z 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych (tekst jednolity Dz.U. Nr 70 z 1996 r., poz. 335 ze zmianami) oraz postanowienia Regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Urzędzie Miasta w Piechowicach, obowiązującego od 17 czerwca 1999 r., bowiem świadczenia z Funduszu nie były uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Na powyższą nieprawidłowość wskazano już podczas poprzedniej kontroli kompleksowej. W 2001 r. wypłacono pracownikowi kwotę dofinansowania do letniego wypoczynku w wysokości 973 zł, zamiast kwoty 1.070 zł przyznanej przez komisję socjalną, a w 2002 roku wypłacono innemu pracownikowi kwotę dofinansowania 1.470 zł, zamiast kwoty 1.400 zł przyznanej przez komisję socjalną.

W zakresie wykonywania remontów stwierdzono, że remontu drogi gminnej (ul. Ogrodowa) dokonano bez wymaganego zgłoszenia do właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej, czym naruszono przepisy art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 ze zmianami).

W ramach robót remontowych drogi - ul. Ogrodowa, wybudowano odcinek kanalizacji deszczowej, dla których to robót wymagane było zatwierdzenie projektu budowlanego i uzyskanie pozwolenia na budowę. Kwalifikując te roboty budowlane jako remont, nie spełniono wymagań, wynikających z przepisu art. 3 pkt 8 ustawy - Prawo budowlane. W odniesieniu do remontu ul. Nowotki, wobec postanowień art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2002 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz.U. Nr 84, poz. 906), wymagane było zgłoszenie zadania właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Brak zgłoszenia naruszał przepis art. 28 ww. ustawy - Prawo budowlane.

Pomimo zapewnienia nadzoru inwestorskiego nad robotami dotyczącymi realizowanych remontów dróg, zatrudniono inspektora nadzoru, który nie posiadał wymaganych uprawnień dla nadzorowania robót związanych z budową odcinka kanalizacji deszczowej.

Nieodpowiednio określano kategorie dróg poddanych remontom, a przyjęta kwalifikacja nie odpowiadała wymogom przepisów art. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 ze zmianami) oraz § 29 ust. 1 i § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1986 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o drogach publicznych (Dz.U. Nr 48, poz. 239 ze zmianami). Drogi gminne uznawano za drogi dojazdowe do gruntów rolnych, a nie były one oznakowane jako drogi wewnętrzne.

W postępowaniu o wyłonienie wykonawcy zadania „Remont drogi gminnej - ul. Nowotki” poddano ocenie oferty niezgodne ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia. Jeden z oferentów nie przedstawił wymaganego potwierdzenia z banku o możliwości uzyskania kredytu w wysokości nie mniejszej niż 50% wartości oferowanej zamówienia brutto. Działaniem tym naruszono przepisy art. 27a ust. 1 pkt 1 ustawy o zamówieniach publicznych, stanowiące o obowiązku odrzucenia oferty sprzecznej z SIWZ. W drugiej z ofert niewłaściwie określono kwotę zabezpieczenia należytego wykonania umowy, co wobec niewykorzystania uprawnień z art. 44 ustawy, uzasadniało zastosowanie art. 27a pkt 1 ustawy.

W zakresie realizacji zadań inwestycyjnych

Realizując zadanie inwestycyjne pn. ”Odbudowa ul. Nadrzecznej w Piechowicach”, inwestor nie zapewnił objęcia kierownictwa budowy i nadzoru nad robotami przez osoby posiadające uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności. Kierownik budowy nie był uprawniony do kierowania robotami drogowymi i elektroenergetycznymi, a inspektor nadzoru nie miał uprawnień w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych oraz dla robót związanych z budową konstrukcji oporowych (mury oporowe). Stanowiło to naruszenie przepisów art. 42 ust. 1 i 4, w związku z art. 18 ust. 2 i art. 13 ust. 3 ustawy 1994 r. Prawo budowlane.

Inwestor, będąc zobowiązany mocą decyzji o pozwoleniu na budowę do zgłoszenia zakończenia robót budowlanych, nie wypełnił tego obowiązku w terminie, naruszając przepis art. 57 ust. 5 ustawy Prawo budowlane. Zgłoszenia dokonano dopiero w dniu 05.02.2003 r., przy obowiązującym terminie upływającym w ciągu 14 dni od daty zakończenia zadania (14.09.2001 roku). Część majątku trwałego po zrealizowanej inwestycji (linie kablowe nn, słupy oświetleniowe wirowane) przekazano nieodpłatnie na rzecz ZE Jelenia Góra S.A., i bez uprzedniego ich przyjęcia na stan majątku gminy, czym naruszono zasady gospodarowania środkami publicznymi, określone w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014 ze zmianami), które nie dopuszczają możliwości nieodpłatnego przekazania majątku samorządowego na rzecz podmiotów gospodarczych.

Inwestycja pn. ”Budowa przyłączy kanalizacji sanitarnej w Piechowicach. Zad. Va.” realizowana była jako przedsięwzięcie pod różnymi tytułami, niezgodnymi z uzyskanym pozwoleniem na budowę. Nie uwzględniono przy tym postanowień przepisu art. 33 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane i tytuł zadania nie odzwierciedlał zamierzenia budowlanego, wynikającego z uzyskanego pozwolenia na budowę.

Przy wyborze wykonawcy na wykonanie zadania „Budowa przyłączy kanalizacji sanitarnej w Piechowicach. Zad. Va.”, rozpatrzono ofertę ostateczną jednego z oferentów, która nie odpowiadała wymogom specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Oferta ta nie określała się wg zmienionego po negocjacjach kryterium. Wobec zatem przepisu art. 12a, w związku z art. 48 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz.U. Nr 119 z 1998 r., poz. 773 ze zmianami) nie wypełniono obowiązku wynikającego z art. 27a pkt 1 tej ustawy. Dokonując w tym postępowaniu zmiany kryterium oceny ofert, zamawiający naruszył przepis art. 24 ust. 1 ustawy o zamówieniach publicznych, gdyż negocjacji z zachowaniem konkurencji nie poprzedzono zaproszeniem do składania ofert wstępnych zgodnie z art. 65 ust. 2 ustawy, a tylko w tym przypadku miałby zastosowanie przepis art. 66 ust. 4 ustawy.

Kosztorys inwestorski sporządzony metodą kalkulacji szczegółowej dla zadania „Odbudowa ul. Nadrzecnej”, opracowany został przez podmiot zewnętrzny z naruszeniem przepisów § 2 ust. 5 i 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 lutego 1999 r. w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego (Dz.U. Nr 26, poz. 239), bowiem przyjęto zawyżony wskaźnik narzutu zysku i ustalono koszty zakupu materiałów, zamiast podania cen materiałów łącznie z kosztami zakupu.

Postępowanie przetargowe na udzielenie zamówienia publicznego dla wyłonienia wykonawcy zadania pn. „Odbudowa ul. Nadrzecnej”, obarczone było istotnymi nieprawidłowościami, kwalifikującymi do odrzucenia oferty, w myśl przepisu art. 27a pkt 1 ustawy o zamówieniach publicznych. Z trzech rozpatrywanych ofert, dwie przedstawiały kosztorysy ofertowe w branży drogowej, niezgodne z kosztorysem ślepym. Kosztorysy te odnosiły się do zakresu robót, których nie ustalał Zamawiający ani w przedmiarze robót, ani w kosztorysie ślepym. Kosztorysy ofertowe nie były zgodne z kosztorysem ślepym dla branży sieci nn i oświetlenia /jednostkowe nakłady rzeczowe - robocizny i pracy sprzętu/. Oferty były zatem sprzeczne ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, gdyż w zasadniczej części robót nie dotyczyły przedmiotu zamówienia. Kosztorys ślepy stanowił integralną część specyfikacji, a kosztorysy ofertowe integralną część umowy. W zaistniałej sytuacji naruszono zasadę udzielania zamówień publicznych wyrażoną w art. 12a ustawy o zamówieniach publicznych, gdyż nie zastosowano art. 27a pkt 1 ustawy, i w następstwie tego działania przepisu art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy.

Wymagane informacje cenowe oraz kopie oferty najkorzystniejszej, w odniesieniu do dwóch badanych zamówień, przekazane zostały po upływie terminu wynikającego z § 1 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 marca 1998 r. w sprawie szczególnego zakresu i trybu przekazywania informacji cenowych z postępowania o zamówienia publiczne na roboty budowlane oraz kopii oferty najkorzystniejszej (Dz.U. Nr 43, poz. 260). Przekroczono terminy odpowiednio o 2 i 81 dni.

W zakresie mienia komunalnego i gospodarki środkami trwałymi

Zarząd Miasta nie sporządził i nie podał do publicznej wiadomości wykazu nieruchomości przeznaczonych do oddania w dzierżawę (działek nr 447/10, 275/5 i 68), co było niezgodne z art. 35

ust.1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.).

W przypadku umowy dzierżawy lokalu użytkowego (konto 8) stwierdzono brak rewaloryzacji stawki czynszu o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłoszonych przez Prezesa GUS, co było niezgodne z treścią §10 ust. 2 tej umowy. Zaniżono czynsz dzierżawny w kwocie 164,16 zł za 2002 rok i w kwocie 255,36 zł za 2003 rok.

Przekazano w dzierżawę nieruchomość zabudowaną (działkę nr 68) oraz wynajem - lokale użytkowe przy ulicy Żymierskiego 49 i 49a, bez sporządzenia protokołu zdawczo- odbiorczego.

W uchwale nr 6/98 Zarządu Miasta w sprawie ustalenia wysokości czynszu za dzierżawę gruntów stanowiących własność gminy Piechowice nie określono obrębu geodezyjnego przynależnego do danej strefy (nazwy ulic) - dla której określono daną stawkę czynszu, co nie pozwalało na przyporządkowanie dzierżawionej nieruchomości do danej strefy, celem ustalenia właściwej stawki czynszu dzierżawnego oraz sprawdzenia prawidłowości jej ustalenia.

Upomnienia do dzierżawców wysyłano, powołując się na przepisy art. 15 ustawy z 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji - tekst jednolity: Dz.U. z 2002 roku Nr 110, poz. 968 tj. o przepisy, które mają zastosowanie w przypadku należności podatkowych, a nie należności wynikających z umów cywilno-prawnych. W wystosowanych w 2002 roku upomnieniach należne kwoty z tytułu czynszu zwiększano o koszty upomnienia. Przepisy części II księgi II ustawy z 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 ze zm.), regulujące tryb postępowania zmierzającego do wyegzekwowania zaległych należności z tytułu umów cywilno - prawnych, nie przewidują możliwości obciążenia osób zalegających ze spłatą należności kosztami upomnienia.

W wyniku postępowań administracyjnych, z wniosków trzech użytkowników (współużytkowników) wieczystych nieruchomości, wydane zostały decyzje Przewodniczącego Zarządu Miasta Piechowice potwierdzające nabycie tych nieruchomości na własność. W dokumentacji postępowania brak było dowodów stwierdzających, że wnioskodawcy nie skorzystali z uwłaszczenia mieniem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 2001 r. o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości (Dz.U. Nr 113, poz. 1209).

Decyzją nr RGiGG – 7229/45/02 z dnia 30.10.2002 r., Przewodniczący Zarządu Miasta Piechowice orzekł o nieodpłatnym nabyciu przez współwłaścicieli nieruchomości zabudowanej, oznaczonej działką nr 410 (obręb Piechowice – 5), przy wnioskowanej, oznaczonej nr 407/obręb Piechowice-5/ wg Kw 2778 /odpis z 21.08.2002r./.. Nadając prawo własności dla tej nieruchomości, naruszono przepisy art. 1 ust. 2, w związku z art. 1 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, gdyż współużytkowanie wieczyste nieruchomości przez wnioskodawców zaistniało 06.03.1997 r., a następstwo prawne wg ustawy jest możliwe po dniu 24.10.2001 roku.

Salda konta 011 "Środki trwałe" nie odzwierciedlały stanu faktycznego, co spowodowane było niewprowadzeniem do ewidencji księgowej dróg gminnych, które ze względu na swój charakter, zgodnie z art. 3 pkt 11 ustawy o rachunkowości, zaliczane są do środków trwałych.

W zakresie rozliczeń finansowych z podległymi jednostkami organizacyjnymi

Zarząd Miasta nie przekazał podległym jednostkom i zakładom budżetowym, w terminie 7 dni od dnia przekazania projektu uchwały budżetowej organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego, informacji o kwotach dochodów i wydatków budżetowych na 2002 rok, przyjętych w projekcie uchwały budżetowej, co naruszało art. 125 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych. Informacje o kwotach dochodów i wydatków budżetowych w szczególowości określonej w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz szczegółowych zasad i terminów rocznych rozliczeń i wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (Dz.U. Nr 122, poz. 1333), niezbędne były do opracowania projektów planów finansowych. W związku z nieprzekazaniem przez Zarząd Miasta informacji o kwotach dochodów i wydatków budżetowych przyjętych w projekcie uchwały budżetowej, kierownicy jednostek i zakładów budżetowych nie opracowali projektów planów finansowych na 2002 rok, co naruszało przepisy § 2 ust. 2, 3 i 4 oraz § 30 ww. rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 roku.

Ponadto stwierdzono brak planu finansowego na rok 2002 środka specjalnego funkcjonującego przy Urzędzie Miasta Piechowice od 1 czerwca 2001 r., co naruszało art. 21 ust 3 ustawy o finansach publicznych oraz § 6 ust 2 ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 2000 roku.

Przedstawiając powyższe Panu Burmistrzowi, Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych, wnosi o podjęcie skutecznych działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości szczegółowo opisanych w protokole kontroli oraz niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia w przyszłości między innymi poprzez realizację następujących wniosków:

1. Sporządzanie sprawozdań z wykonania podstawowych dochodów podatkowych w zakresie skutków udzielonych ulg, zwolnień i umorzeń, zgodnie z przepisami § 3 ust. 1 pkt 9 Instrukcji stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia z 13 marca 2001 roku Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. Nr 24, poz. 279). Dokonanie korekty sprawozdania Rb-PDP za I półrocze 2002 roku i przesłanie do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – Zespół w Jeleniej Górze, wraz z objaśnieniami dotyczącymi wprowadzonych zmian.
2. Dokonywanie czynności sprawdzających oraz kontrolnych w zakresie składanych deklaracji podatkowych i oświadczeń majątkowych stosownie do przepisów art. 272, art. 274 i art. 281 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 ze zm.).
3. Przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego niezgodności pomiędzy danymi o nieruchomości przedstawionymi przez podatnika o numerze konta 205, a wynikającymi z aktów notarialnych sprzedaży tych nieruchomości, celem ustalenia stanu faktycznego i wydania decyzji podatkowych stosownie do dokonanych ustaleń.

4. Naliczanie odsetek za zwłokę w przypadku nieterminowych wpłat należności podatkowych stosownie do przepisów art. 53 §1 ustawy Ordynacja Podatkowa. Przypisanie do zapłaty należności z tytułu nienaliczonych i niepobranych odsetek w kwocie 36.024,30 zł podatnikowi o numerze konta 59 oraz wyegzekwowanie od podatników podatku od nieruchomości zaległości z tytułu tego podatku, przypisanej w trakcie kontroli.
5. Podejmowanie czynności egzekucyjnych w stosunku do podatników zalegających z wpłatami podatków, zgodnie z przepisów ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 roku Nr 110, poz. 968 ze zmianami) oraz przepisami §§ 2, 3 i 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 137, poz. 1541 ze zm.).
6. Opracowanie i przedłożenie Radzie Miejskiej do zatwierdzenia projektu uchwały określającejienne stawki opłaty targowej, zgodnie z przepisami art.19 pkt 1 lit.a i pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 roku Nr 9, poz.84 ze zm.).
7. Egzekwowanie od inkasentów poboru opłaty miejscowej i rozliczania się z zainkasowanej wpłaty w terminach określonych w umowie.
8. Przy wydawaniu zezwoleń na sprzedaż alkoholu przestrzeganie zasad określonych w art.11¹ ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 roku Nr 47, poz. 1231 ze zm.), w zakresie ustalania wysokości opłat za zezwolenia oraz wnoszenia pierwszej opłaty przed terminem wydania zezwolenia. Wyegzekwowanie wpłaty do budżetu miasta środków pieniężnych z tytułu opłaty za wydane zezwolenia wyliczonej niezgodnie z przepisami art.11¹ ust.5 powołanej ustawy.
9. Wydatkowanie środków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych wyłącznie w oparciu o postanowienia Regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz przepisy art. 8 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r., Nr 70 poz. 335 ze zmianami), uzależniając przyznawanie ulgowych usług i świadczeń od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu.
10. Rozliczanie ryczałtów z tytułu używania do celów służbowych samochodów niebędących własnością pracodawcy zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27, poz. 271 ze zmianami).
11. Przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 ze zmianami), w zakresie obowiązków spoczywających na inwestorze przedsięwzięcia, w odniesieniu do wszystkich faz procesu budowlanego.
12. Kwalifikowanie robót budowlanych jako remontów tylko wówczas, gdy polegają one na odtworzeniu stanu pierwotnego, stosownie do przepisu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

13. Przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zmianami) oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy, przy podejmowanych czynnościach o wykonanie zamówienia publicznego.
14. Ujmowanie w ewidencji księgowej Urzędu Miasta wszystkich operacji gospodarczych polegających na przyjęciu do używania środków trwałych pochodzących z zakończonych inwestycji.
15. Rozważenie możliwości wystąpienia do Zakładu Energetycznego – Jelenia Góra S.A. o zwrot kosztów przekazanych urządzeń energetycznych (wg dokumentu PT 51/EKK-2/01), jako roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia się tego zakładu, z ewentualnością w przypadku odmowy, skierowania wniosku wg art. 9, w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122, poz. 1319 ze zmianami).
16. Sporządzanie wykazów nieruchomości przeznaczonych do oddania w dzierżawę, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 35 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 roku Nr 46, poz. 543).
17. Skuteczne dochodzenie należności z tytułu czynszu najmu i dzierżawy w celu realizacji dochodów z mienia w wysokości wynikającej z zawartych w tym zakresie umów.
18. Stosowanie przepisów Rozdziału 4 – Dowody ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami), a w szczególności art. 75 § 2, w postępowaniach administracyjnych dotyczących nabycia prawa własności zgodnie z ustawą z dnia 26 lipca 2001 r. o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości (Dz.U. Nr 113, poz. 1209 ze zmianami), przy ocenie wymogu z art. 3 tej ustawy.
19. Uznawanie za następcę prawnego osoby, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 2001 r. o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości (Dz.U. Nr 113, poz. 1209 ze zmianami) osoby fizycznej, która nabyła prawo użytkowania wieczystego od osób kwalifikujących się w świetle art. 1 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, po 24 października 2001 r., tj. po dniu wejścia ustawy w życie.
20. Skierowanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze jako organu wyższego rzędu wniosku o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Przewodniczącego Zarządu Miasta Piechowice nr RGiGG – 7229/45/02 z dnia 30.10.2002 r., jako dotkniętej wadą wymienioną w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa. Niezależnie od powyższego poddanie decyzji weryfikacji, ze względu na błędne oznaczenie w niej przedmiotu rozstrzygnięcia (niezgodność z księgą wieczystą), stosownie do odpowiednich przepisów Kpa.
21. Sprawdzenie wszystkich dotychczas wydanych decyzji administracyjnych w sprawach nadania prawa własności nieruchomości jej użytkownikom wieczystym i podjęcie działań jak w ww. zaleceniu, przy stwierdzeniu, że wnioskodawcami byli następcy prawni, uznani przez organ za uprawnionych w takim roszczeniu przed dniem 24.10.2001 roku.

22. Ujmowanie w księgach rachunkowych jednostki składników majątkowych, zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1 pkt 11 i art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
23. Przekazywanie jednostkom i zakładom budżetowym informacji o kwotach dochodów i wydatków budżetowych przyjętych w projekcie budżetu zgodnie z przepisami art. 125 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz szczegółowych zasad i terminów rocznych rozliczeń i wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (Dz. U. Nr 122, poz. 1333).
24. Zobowiązanie kierowników jednostek i zakładów budżetowych do opracowania i przedłożenia
25. projektów planów finansowych na 2002 rok, zgodnie z przepisami § 2 ust. 2, 3 i 4 oraz § 30 ww. rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych (...).
26. Sporządzanie planów finansowych środka specjalnego zgodnie z art. 21 ust 3 ustawy o finansach publicznych, w sposób i szczegółowości określonej w przepisach § 6 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych (...).
27. Wyeliminowanie pozostałych uchybień szczegółowo opisanych w protokole kontroli.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan
Jan Gasz
Przewodniczący
Rady Miasta Piechowice